Բ. ՏԱՐԻ Թիւ 465 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 22 ՅՈՒԼԻՍ 1885 (Ն. Տ.) 3 ՕԳՈՍՏՈՍ 1885 22 ՇԵՒՎԱԼ 1302

40 ՓԱՐԱ.

Նամակներ, տոմս մեկ ամսվան համար և գովազդ՝ երկու ամսվան համար 2 գրուշ տողի համար։ Յայտարարութիւնները անգամներու համաձայնութեան կերպով։

Նամակ կամ որևիցէ գրութիւն պէտք է ուղղել «Ռ. խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի Գալաթիա, Նորատունկեան խան։

غزتہ اداره سی عزیز نورادونکیان خانی اوچنجی اودہ

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han ,Galata
CONSTANTINOPLE

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY.
Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պետ. Հատ. Տարեկան գինով 200
» » Վեցամսեայ » 100
» » Երեքամսեայ » 50
Դատարան. Հատոր և տեղական Թղթա-
տարով տարեկան » 240
Դատարանց համար և տեղական Թղթ-
տարով վեցամսեայ » 120
Օտար երկիրներ Տարեկան Ցարկը 56
» » Վեցամսեայ » 28
Դուրս պրկուած լրագրաց Ցամքու Ծախքը Տնօրէնութեան վրայ է։
Թղթակցութիւնք պրկուած ու էջմանկ կամ գրութիւն ետ չտրուիր։

Մանուկճունք կընդունուին
ԻՍԳԸՐՆ ԷՖԷՆՏԻ
Վարձատրութեան ձեւակ, Քարաքէօյ, Տէյիրմէն խան

Ե. ԳՈՒԼԻՍ
ՇԱԲԱԹ, 20 ՅՈՒԼԻՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՇԱՐԱԳԱՆԱՑ

ԽՆԴԻՐ ԸՆԴԱՅԱՐԱՆԻ

Ազգային ժողովոյ վերջին նստին մէջ բաւական վիճաբանուեցաւ այս խնդրոյ վրայ։ Մեզ չատ գոհ չեղանք այս ճապաղ վիճաբանութենէ, որ Ընդհայարանի խնդիրը լուսաւորելու չկրցաւ։ Առայել։ Բազմաց համար տակաւին մութ է խնդիրը. չատեր սխալ ըմբռնած են զայն։ Պէտք է նախ գիտնալ թէ Կրօնական ժողովոյ խնդրած Ընդհայարանը քահանայից համար է միայն։ «Կրօնական ժողովոյս լուրջ խորհրդա-«ծութեանց առարկայ եղաւ Մայրա-«քաղաքիս եկեղեցւոց աջնամարդ տա-«հանութիւնը պատրաստելու խնդիրն։ Հա-«ժոզուած լինելով որ քննդայցուց «պէտք է նախապէս տալ զկարեւորն «դատաիարակութիւն, որպէս զի քա-«հանաք իրենց կոչման արժանաւոր «հանդիսանան, ժողովը որոշեց տա-«տանել մի Ընդհայարան, յորում դաս-«տիարակին և կրթութիւն յօժարեալքն «ի քահանայական կոչումն։» Ա.յսպէս կը կարդանք Կրօն. ժողովոյ համապատասխանութեան մէջ։ Խնդիրն յոյժ կը պարզուի, երբ առաջարկեալ Ընդհայարանը Կ. Պոլսոյ քահանայից համար է միայն։ Կուսակրօն եկեղեցականութեան Ընդհայարան մը հաստատելու խնդիրն ասիկա մեծ դժուարութիւններ կրնար յարուցանել։ Օրինակի համար, վարդապետաց Ընդհայարան մը ի կըրնար Կ. Պոլսոյ մէջ բացուիլ։ Եւ յետոյ, արդարութիւն չէ որ Կ. Պոլսոյ ժողովուրդն հոգայ վարդապետներու Ընդհայարանի մը ծախքն, որոյ բուն տէրը վանքերու մէջ է։ Բայց երբ խորհրդական ամէն հայ ընտանեաց, պէտք կ'ունենան ուրիշ այնպիսի գիտեցեալ և ս զրս օ՛չ մէկ ազգային վարժարան լիովին կ'աւանդէ։ ըստ մեծի մասին կրօնական գիտելիքներ, նաև պատմութիւն ազգ. եկեղեցւոյ, եկեղեցական երգեցողութիւն, ծանօթութիւն կանոնագրութեան, և տեղեակութիւն օսմանեան օրէնսգիտութեան վրայ։ Ընդհայարանի պաշտօնը պիտի լինի այս յաւելուածական ծանօթութիւններըը միայն տալ քահանայացուներուն, կամ արդէն ձեռնադրեալ այն քահանայից որք իրենց ուսումնական պաշարին անբաւականութիւնն զգալու գնահատելի առաքինութիւնն ունին։ Ընդհայարան մը, այսպիսի պայմանաց մէջ, անհրաժեշտ է, և Հոգեւոր Պատրիարքին օրով գործադրութեան սկզբնաւորութիւն մ'իսկ ստացած է, և աչակերտներ ունեցած է, որով սկզբունքի խնդիր չէ մնացած։ Բայց Ընդհայարանին պահպանման համար նիւթական ապահով միջոց մը չէր տնօրինուած այն ատեն, և չարունակութիւն չունեցաւ։

Ուստի, առաջարկեալ Ընդհայարանին համար միակ խնդիրը գործին գրամական կողմը պարտի լինել։ Այս նիւթական առաջին դիտելի կէտն Ընդհայարանն քան կարի հասկնալ ծախքով կառավարելու խնդիրն է։ Բայտնի է թէ դասատուք ընդհանրապէս եւ կեղեցականներ պիտի լինին, և իրենց պաշտօնակցաց և եկեղեցւոյ սիրոյն համար անշուշտ չպիտի բացուի։ Նաև Ընդհայարանին ազգային յարկին մէջ պիտի բացուի, և տեղւոյ վարձք չպիտի վճարուի։ Կրօնական ժողովը կ'առաջարկէ Մայրաքաղաքիս թաղերուն համայնքէն 100ին 3 առնուլ, որով ամսական 4 180 դրուշի նպաստ մը կը հաշուէ, որոյ վրայ 1,000 դրուշ կը բարձրէ «Գպրաց դասէն» առնուելի, և այսպէս տարեկան 61,160 դրուշ կը յատկացնէ Ընդհայարանին։ Այս գումար չափազանց կը թուի, մանաւանդ առաջին տարւոց համար։ Բայց ենթադրելով թէ այդչափ գումար մը արդարեւ յատկացուի, Ազգ. ժողովոյ համաձայնութեան Դիւանը կը տեղեկագրէ թէ գործադրական միջոց մը չէ բնաւ 100ին 3 առնուլ թաղօրհնից հասոյթներն, որոյմէ արդէն Պատրիարքարանը դժուարաւ կը ստանայ Բանչէլէրի թեհանաման։ Սկզբունքի խնդիրներէն ասոր-ժողովոյն համար վիճաբանութեան բեղմնաւոր նիւթ մ'է այս։ Բայց աստ ևս քիչ մը լուսաբանութիւն կը բառնայ վճռի ամէն նիւթ։ Քահանայացուք միայն չափահաս մարդիկ կը լինին, քանի որ ամուսնացեալ լինել պայման է։ Այդպիսիք ի հարկէ ազգային դպրոց մը յաճախած կը լինին և քաւտացած նախնական կամ քիչ մը աւելի բարձր կրթութիւն։ Բայց իբրեւ եկեղեցւոյ պաշտօնեայ և իբրեւ ներքին խորհրդական ամէն հայ ընտանեաց, պէտք կ'ունենան ուրիշ այնպիսի գիտելեաց և ս զրս օ՛չ մէկ ազգային վարժարան լիովին կ'աւանդէ։ ըստ մեծի մասին կրօնական գիտելիքներ, նաև պատմութիւն ազգ. եկեղեցւոյ, եկեղեցական երգեցողութիւն, ծանօթութիւն կանոնագրութեան, և տեղեակութիւն օսմանեան օրէնսգիտութեան վրայ։ Ընդհայարանի պաշտօնը պիտի լինի այս յաւելուածական ծանօթութիւններըը միայն տալ քահանայացուներուն, կամ արդէն ձեռնադրեալ այն քահանայից որք իրենց կոչման արժանաւոր գիտելեաց պակաս

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում ներկայումս գործում են 1873ի հունիսի 1ին ընդունված օրենքները, որոնց համաձայն ամեն մի ընտանիք, որ ունի 160 ակր հողատարածություն, կարող է ստանալ այդ հողը սեփականություն՝ հինգ տարի շարունակ նրա վրա բնակվելու և հողը մշակելու պայմանով։ Ընտանիքի գլուխը կարող է դառնալ ամեն մի չափահաս տղամարդ, որ ունի 21 տարեկան հասակ կամ ավելի, կամ էլ ամեն մի կին, որ ունի 18 տարեկան հասակ կամ ավելի, եթե նա ամուսնացած է կամ ունի որևէ մեկին իր խնամքի տակ։ Ընտանիքի գլուխը կարող է դառնալ նաև ամեն մի ամերիկացի քաղաքացի, որ ունի 21 տարեկան հասակ կամ ավելի, կամ էլ ամեն մի օտարերկրացի, որ հայտարարել է իր մտադրությունը՝ դառնալ ամերիկացի քաղաքացի։ Ընտանիքի գլուխը կարող է ստանալ 160 ակր հողատարածություն, եթե նա ունի ամուսին կամ ունի որևէ մեկին իր խնամքի տակ։ Ընտանիքի գլուխը կարող է ստանալ 160 ակր հողատարածություն, եթե նա ունի ամուսին կամ ունի որևէ մեկին իր խնամքի տակ։ Ընտանիքի գլուխը կարող է ստանալ 160 ակր հողատարածություն, եթե նա ունի ամուսին կամ ունի որևէ մեկին իր խնամքի տակ։

բիսպ որ պահպանէր Ռուսաց տէրութեան արեւելեան սահմաններն ընդդէմ Պարսից և ուրիշ տերութենց յարձակումներու։

Ա.յս քաղաքային հանգամանքները քիչ ծանօթ լինելով հայ եկեղեցական նութեան և մէլիքներու, կը կանային օգուտ քաղել առիթէն։ Իւր այսքան դժբաղդութիւններով հայ ազգն ուշնեցած է դարերու չարաւնակութեան մէջ այնպիսի հայրապետներ՝ որ յանձին մարդասիրութեամբ հայութեան ազին, աշխատած են հոգւով և մտաւ իրենց ազգի վիճակի բարւոքման։ Ծանուցուութերող գարու վերջի կիսոն մէջ հայ ազգն ունեցաւ մի Ռուսիի Արքեպիսկոպոսին Արդութեան (Երկիսնաքազուկ) որ արդարև հայ ազգութեան, հայ եկեղեցւոյ արժանաւոր փառքն ու պարծանքը կրնայ համարուիլ։ Արդութեան Արքեպիսկոպոսն այդ ժամանակ Ռուսաստանի Հայոց Առաջնորդն էր, և բարեբախտութիւն ունէր վայելելու Ռուսաց Կայսրուհւոյն յատուկ բարեկամութիւնը։ Նաև Արքեպիսկոպոսը սերտ յարաբերութիւններ հաստատած էր ամբողջ ռուսական արքունեաց հետ։ Ամենուրեք յարգելի էր և սիրելի։ Իւր ունեցած առաւելութիւններէն Ռուսիի Արքեպիսկոպոս օգուտ կը քաղէր միայն և միմիայն իւր հայրենեաց օգտին համար։ Արքեպիսկոպոսն յաղողեցաւ համոզել գկայսրուհին որ իրագործէ Մեծին Պետրոսի խորհուրդները։ Ա.յս պատմութեան առջի գլուխներու մէջ տեսանք մեք թէ ինչպէս տասնեւութերորդ գարու ըսկիզբը, Մեծին Պետրոսի օրերը, Փիտաս Արքեպիսկոպոս և Իսրայէլ Օրի տրաչալի կերպով աշխատեցան Ղարապաղի վերականգնման։ Դժբաղդ պարագաներ չծոլլատրեցին որ իրենց և մէլիքներու աշխատութիւնները պսակուին։ Նոքա մեռան։ Ա.յն օրէն ի վեր Ղարապաղ կրած էր մեծամեծ դժբաղդութիւններ, սակայն կենդանի մնացած էր ամեն սրտերու և մտքերու մէջ այն մեծ նպատակն որուն ակներեւ գործադիրներն էին Փիտաս Արքեպիսկոպոս և Իսրայէլ Օրի։ Ա.յժմ Նախախնամութիւնն յարուցած էր նոր Փիտաս մը, որ էր Ռովսէփ Արքեպիսկոպոս, և նոր Իսրայէլ Օրի մը, որ էր Ռովհաննէս Լազարեան։

Ինչպէս Օրի նոյն և Ռովհաննէս Լազարեան էր մինոյն հայրենիքէն, այսինքն Ագահանէ գաղթած Հնդկաստանցիներ։ Պատմական տարաբաղդ հանգամանքներ տարագրած էին իրենց հայրենիքէն Ագահանի և Հնդկաստանի Հայերը, հեռացած էին մտնիկնաչպես հեռացած իրենց հայրենիքէ, սակայն իրենց սրտերը թողած էին հայրենեաց աւերակներու մէջ։ Գոյին նոքա արեւելքի խորերը, գաան անդրադառ և հարստութիւն, սակայն ինգոս գեաի ափերէն միշտ խորին կարօտով կը յիշէին իրենց հայրենիքին, որպես Իսրայէլը Միգրիմի ափերէն կը յիշէր իւր սուրբ երուսաղէմը։

Ա.յդ տարագիր հայերը չէին խնայեր իրենց հարստութիւնն իրենց հայրենեաց համար, որոյ ճակատագրի փոփոխութիւնը կ'ուզէին դնել օսկւոյ։ Եկատերինա կայսրուհւոյն գահակալութենէ երկու տարի առաջ (1763 թուին) Անգղիացին Ս. Պետերբուրգ կ'երթայ մի հայ, Իմին Ռովհաննէս։ Պարսկաստանի Համադան քաղաքէն էր նա և վաճառական էր ի Հնդկաստան միլիոներ։ Իմին կը անուանր այդ միլիոնները գոհել իւր հայրենեաց համար։ Ա.նքան մեծ էր նորա հարստութիւնն, մինչ չեւ իսկ յանձն առաւ մեծապես նըպաստել ռուսական բանակներուն երթ նոքա յանձնառու լինին ազատել իւր հայրենիքը պարսկական լուծէն։ Նորա առաջարկութիւնն ընդունելեցաւ համակրութեամբ և Իմին Պետերբուրգէն գնաց ի Ղարապաղ։ Մէլիքներն անհուն ոգեւորութեամբ ընդունեցին զնա։ Իրենք մէլիքները սիրտ ունէին, զօրեղ բազուկներ ունէին։ Իմինը «միայն տալիս» զէնքեր գնելու համար, ուրիշ ամէն ինչ կազմ և պատրաստ էր։ Հարկ էր կապել մի զօրեղ դաշնակցութիւն Վրաց և Հայոց մէջ։ այս նըպատակաւ Իմին կը տիրէ Վրաց Հերակլ Իշխանին և կը յայտնէ Հայոց միաբը։ Սակայն այդ երկերեանի իշխանը համակրութիւն ցոյց չտուաւ Իմինի առաջարկութեան. մէկ կողմէն այդ իշխանը կը քծնէր Պարսից, միւս կողմէն աչքերը դարձուցած էր ի Ս. Պետերբուրգ, ունէր իւր յատուկ քաղաքականութիւնը, իւր յատուկ չահերը։ Իմինի առաջարկութիւնները չէ գան ընդունելութիւն։ Բայց Հայ Կրեսոսը յուսահատելէ հեռի էր։ Նա վերադարձաւ Կալկաթա ունենալով քաղաքական մեծաւոր խորհուրդներ։ Ա.յդ մտքը չուտ վրայ հասաւ։ մեռաւ Իմին և միացին անկատար իւր նպատակները։ Ան.ներ միացին այն միլիոնները որ կոչուած էին կերպարանափոխ քնել Ղարապաղի բազդը։ Ա.յդ միլիոնները միացին անդրկովկասեան Պանքան և կարան . . . ։

Բայց չկրան Ռովսէփ–Արքեպիսկոպոսի յոյսերն։ Նա այնքան ոգեւորուած էր իւր հայրենեաց փրկութեան գաղափարովը որ կը կարծէր թէ չնորհիւ եկատերինա կայսրուհւոյն այդ խնդիրն այլ եւս չուտով իրականութիւն կը լինէր, վերանորոգեալ աշխարհը պիտի լինէր Ռուսաստանի հովանաւորութեան ներքոյ որպես առանձին աւտոնոմ իշխանութիւն։ Պաշտօնապես առաջարկուեցաւ Ռովսէփ Արքեպիսկոպոսին կազմել դաշնակցութեան ծրագիրը և որոշապես գծել այն յարաբերութիւնները զոր իւր ազգը պիտի ունենար գինքն հովանաւորող պետութեան հետ։ Ա.յդ գաշնագիրը բաղկացած էր 19 յօդուածներէ և կը բովանդակէր իւր մէջ այն գլխաւոր հիմունքները թէ ո՛րպիսի կազմակերպութիւն պիտի ստանար վերանորոգեալ երկիրն և ի՛նչ պարտաւորութիւններ պիտի յանձն առնէր Ռուսաց պետութեան հետ։

Ա.յդ միջոցներուն գրուեցաւ յիշեալ դաշնագիրն։ Մի և նոյն ժամանակ Ռովսէփ Արքեպիսկոպոսը կազմեց մի ընդարձակ տեղեկագիր սրուն մէջ մանրամասնաբար նկարագրած էր Ղարապաղի մէլիքներու ունեցած յարաբերութիւնները Ռուսաց պետութեան։ Ա.յդ տեղեկագիրն, ի միասին վերոյիշեալ 19 յօդուածներէ բաղկացեալ դաշնագիրն, ներկայացուց Արքեպիսկոպոսը եկատերինա կայսրուհւոյն, ձեռամբ Ցէլա–Մարչէլլ իշխան Կրիկորի–Ալեքսանդրովիչ – Պոտեմկինի։ —Պոտեմկինը Արքեպիսկոպոսին լաւ բարեկամն ու մտերիմն էր։ Շատ պատմական փաստեր ակներեւ ցոյց կուտան թէ ռուս իշխանը պատրաստուած էր բաղմիլ իշխանական նոր աթոռին վրայ։

Ռովսէփ Արքեպիսկոպոս, այդ եռանդուն, անխոնջ եկեղեցականը չբռնանակ կը թղթակցեր ամէն երկիրներու հետ ուր որ Հայեր կային։ Սկսեալ Հնդկաստանէ մինչեւ Լեհաստան, սկսեալ Եգիպտոսէ մինչեւ Պարսկաստան, նա կը տարածէր իւր թուղթերն և ամէն ուրեք կը բորբոքեր հայրենասիրական ոգին։ նա անդադար կը թղթակցեր Վրաստանի իշխաններու, Էմիաձնի կաթողիկոսի, Ազուանից կաթողիկոսի և Ղարապաղի մէլիքներու հետ։ (*)

Ամէն ուրեք ոգեւորութիւնը մեծ էր, փրկութեան գործն այլ եւս իրականութիւն մը կը համարուէր։ Հընդկաստանի Հայերն ամէն կերպով պատրաստուած էին, և առանց որոնելու «Իրաւաստութեան սահմաններ» տպագրած պատրաստած էին մի գիրք որ կը պարունակէր այն վարչական և դատական օրէնքներն որոցմով պիտի կառավարուէին Հայոց և Վրաց միացեալ իշխանութիւնը։

Հնդկաստանի դրամատէրները չէին խնայեր իրենց ստակը իրենց հեռաւոր հայրենեաց գործին ծառայեցնելու համար։ Ա.յդ ժամանակներն յայտնուեցաւ մի այլ Հնդկաստանցի հայրենասէր որ մեծամեծ գումարներով արդէն գնած էր Վրաց Դիսօրգի իշխանէն Լոռու գաւառը և դիտաւորութիւն ուներ գնել Բօրչալուի գաւառը, երեւանայ նահանգը և ուրիշ երկիրներ, որպես զի այդ կողմերը զարգացնէ բամպակի, չաքարեղէնի, լեզուի, խաղողի մշակութիւնը, գործարաններ բանալ տայ և իւր հայրենիքը կենդանացնէ տնտեսապես։ —Ա.յդ բոլոր չարժուձիներուն զարկ կուտար Ռովսէփ–Արքեպիսկոպոս։

Ա.յս էր իրաց վիճակը և ամէն կողմ Հայք գոհ ձեալու առիթներ ունէին։ Ա.յս ընդհանուր դէպքերէն մի քանի տարի առաջ 1783 թուին Ապրիլի 6ին իշխան Կրիկորի–Ալէքսանդրովիչ Պոտեմկինն որ հրապուրեալ էր նոր իշխանութեան թագն իւր գլուխն վրայ ունենալու բաղձանքով, հրաման ղրկած էր Կովկասեան զօրքերու նոյն ժամանակի հրամանատար զօրապետ Պաւել Սերգեեվիչ Պոտեմկինին որ հեռացնէ իշխանութենէ Շուշիի Իպրահիմ խանը և օգնէ հայ մէլիքներու, հաստատելու համար ի Ղարապաղ անկախ իշխանութիւն։ Միեւնոյն ժամքով հրաման կրկնուեցաւ 1783, Մայիսի 10ին միեւնոյն զօրապետին որ յուսադրէ հայերուն «որպէս զի նոքա գործակցեին Ռուսաց կառավարութեան նպատակներու յաջողութեան»։

Ա.յդ բոլորը դիտէին Ղարապաղի մէլիքները, այդ բոլորը յայտնի էր Դանիէլ Աղասարի Ռովհաննէս կաթողիկոսին, որ խորհրդակից էր մէլիքներու։ այդ բոլորն յայտնի էր և Էջմիածնի կաթողիկոսին որ գաղտնապար կը մտանակցէր ընդհանուր գործին։

Մէլիքները կը խոստանային մատաղ արարիլ Ռուսաց զօրքերու բոլոր պատրաստութեան։ Ա.նդ են մանակցողներու ահագին գումարներ։ փոքրիկ խորանարները ամէն մէկը պատրաստ էին մեծ գործարանատէրը ցուցահանդէսին մասնակցած են ո՛չ թէ չքնաղ կամ ընծայ առանալու յուսով, այլ լոկ առեւտրական նպատակաւ, որպէս զի վաճառեն իրենց ապրանքները։ Ներշ եւ արուեստական գործերը բազմաթիւ են սկսեալ նշանաւոր իտալական միւսէոններէն, արծաթի նրբակերտ առարկաներէն մինչեւ բնական ոճով չինուած քանդակեալ անօթներ եւ կահկարասիք։ Գործարանաց արտադրութիւնք յոյժ սակաւ են անդ։ Իսկ ամենէն չատ կը գտնուին միւսէոններ, վէնեսիկեան հայելիներ, չհներ եւ կանոց արդուզարդի ամեն պարագաներ։ Մէկ խօսքով իտալական ոճով եւ ճաշակով կառուցուած չուկայ մ'է իտալական քաղաքներուն։ Մասնակցողք ամեն մէկը կը բանեցնեն իրենց խորանները քաշել ցուցահանդէսի այցելուներն, եւ այս վերջինք եթէ անգամ մը ծուղակի մէջ իյնան, այլ եւս ազատելիք չունին մինչեւ որ բան մը չ'ը գնեն։ գիներն ալ արդէն չատ ածան են։ Ամեն պարմերէն ալ ավելի Միլանցի քանդակագործ Դանիէլ Լովաթիի պղծին աչքի կը զարնէ։ ամբողջովին լի է փայտեայ քանդակներով։ Բիւզանդական ոճի չքեղ քանդակներով պատած վիմիարի ւոճն իւր վրայ կը բերէ այցելուաց ուշն։ Ա.յս վիհապանծ գործն ունի 3 մեթր բարձրութիւն և երեք մեթր լայնութիւն, բոլորովին ընկուզենիէ չինուած է։ Երկու մեծ արձաններ Լոզբերէն բռնած ունին ահագին չէնքը, իսկ մէջտեղն գործեալ ընկուզենիի վրայ գարնանալի նրբութեամբ նկարուած է Հռոմայեցւոց պատերազմն Կեսարի ժամանակ։

Ձեռնոտչի գործարանատիրոջ պղպմին մէջ զետեղած արծաթակերտ գործեր հիացումն կ'պղդեն ամեն տեսնողի և արդարեւ զբաղմանց արժանի են իրենց եզականութեամբ։ կը տեսնէք անդ կոյտ մետաղ որ արուեստագէտի ձեռքին մէջ Պրոմեթէի ամենաթարախ և նուրբ տաղնտրծ մը փոխարկուած է։ Կանանց տեւնասիրուն պատկերներով զարդարուած հովհարներէն չատ գժուարաւ կը տարբերին այս ասպնեզործներն։ Ձոխ և հանդիսաւոր ճաշերու մէջ պատրաստուելիք գործածելի ըղդաձեւ ահագին անօթներու վրայ նկարուած պատկերներն չատ նուրբ և սիրուն են, մինչ այնպէս սրպէս տաղանդաւոր արուեստագէտ մը մտածելով կը նկարէ թուղթի վրայ։ Թէեւ սրահներն ամեն ուրեք լի են չքեղ առարկաներով, այնու ամենայնիւ իտալական բաժանումը համալսարհային ցուցահանդէսի մը բաժանման տիպարը բնաւ չի կրեր իւր վրայ, այլ այցելուն այնպէս մեզ թէ Միլանի կամ Ֆիրենցեայի չուկային մէջ կը գտնուի։ Այն իտալացիք որ չէ թէ իրրեւ մասնակցողներ այլ իրրեւ այցելու գնացած են Անվերայի ցուցահանդէսին ներկայ լինելու, չատ գըժգոհ են իրենց հայրենեաց բաժանումէն։ Իտալական մասնալի ներկայացուցչներն ալ չատ անհպատ կերպով կը խօսին իրենց բաժանման վրայ։ Իտալացիք զուարթաբոյս և նուագասէր ժողովուրդ մ'են, ուստի երբ կ'անցնիս նոցա բաժանման սրահներէն, կրկես օդերայի գանգատն կը տորներ զոր կէս ձայնով կերգէ երբեմն այս և երբեմն այն մտանակցողը։ Վերկաչս չատ ուրախ տրամադրութեան և հանգստալի տպաւորութեան ներքեւ իրնան կը հեռանաս իտալական բաժանումէն։

Զբօսասէր և զուարթ Իտալացւոց ճախ բաժանումէն չես, դմենայ Գերմանիոյ բաժանման մէջ իյնաս — միեւնոյն է տաք և հեշտաբոյր հոտաւէտ դժան հիւսիսի մէջ գտնել ինքզինքն։ Անգամեն դրշի ոսկի մատներէ ւյթի վրայ նկարուած արիւնածարաւ սեւ արծիւը կը յայտարարէ թէ գերմանական բաժանումը կը մնանք։ Երկաթով և արեամբ յառաջացած կայսրութիւնն այս ցուցահանդէսի բաժանման մէջ ալ մէն մի քայլին իւր գոյութիւնը կը պահպերէ։ Ինեալ վերոյիշեալ սեւ արծիւէն իւր դիչատիչ կարմիր կտուցով, այնպիսի կարմիր և երկայն լեզուով, ամեն ինչ կը ցուցնէ թէ դաք փիլիքական և կապիտ անձի թագաւորութեան մէջ կը գտնուիք . . . այնտեղ չկան այն նրբակերտ գործուածներն որք կային Ֆրանսական, իտալական և մինչեւ իսկ աւստրիական բաժանմանց մէջ։ Ա.յնտեղ միայն կը թագաւորէ այժ, զօրութիւն և այն ամենն որ սոցա արտայայտիչն է — երկաթն և անկէ պատրաստած իրերն։ Ներքակերտ արտադրութենէ կողմէ գերմանական բաժանումը բոլորովին առջեւ է և արդէն գերմանք այդ մասին մէջ ընաւ նշանաւոր հանդիսացած չեն։ գեղեցիկ ու ճարտարապետական ձեռագործներու համար առաջ և այժմ ալ միշտ կոչտ ու գեհենիկ ճաշակ ունեցեր են։ Արդերը ձեռագործերու սահմանին մէջ կը տեսնուին ըիւտ և թերի արտադրութիւններ։ Չամպարձրու գործարանատէր մը ի ցոյց դրած է Պիզմարքի և Մոլթքէի արտրէ մետալիոնները, սակայն սոցա դէմքերն ալ լի են բաղմաթիւ կոշտերով և անկանոն դիմագծերով։ Արծաթի ձեռագործք եւս իրենց կատարութեամբ ետ չեն մնար արտրի արտադրութիւններէն։ Քէօլնի բաժանորդարդական ընկերութեան ներկայած բիւրեղն անհամեմատ աւարին է քան ուստրիական բաժանումի բիւրեղները։ Գերմանական բաժանումը թէեւ այսպիսի մանր մանր գործերու մէջ չատամնաց է, սակայն սըեւագիտական ամենօրեայ գործածելի առարկայներու մասին մէջ միակ բոլոր բաժանումներէն ամենէն չարուտան և ճոխն է։ Փիչ վաճելիք պահանջող երկաթէ խոհանոցներ և խոհարանի աժանապին պարագաներ չոյժ պլպղուն և առատ են անդ։ Միայն ցուցահանդէսի մէքենայից բաժանման մէջ Գերմանիա գրեթէ առաջին տեղն կը գրաւէ։ Վիթխարի մէքենայներու եւ ետզարժերու և չոգեշարժերու կողմէ, գերմանացիք արդարեւ ամենանշանաւոր տեղ կը բռնեն։

Գերմանական բաժանումի ներքին պարզնակութիւնը կատարելապէս կը համապատասխանէ նորա արտաքին կողմին. չունի ոչ չատախտիկ, ոչ ճախատ և ընչացս պատահար է այնպէս ալ դարատ են իրերն միայն թէ հարկ եղած տարածութիւնը գրաւեն։ Նեթէ գերմանական բաժանումը զուրկ է զարդարանքէ և գեղեցկութենէ, կարելի չէ նորա համար մեղադրել գերմանները, այլ գերմանական երկրից նախապարութիւնն որ ցուցահանդէսի չինութեան համար փարայի մը նպատակ ըրած չէ։ Գերմանիա պաշտօնապէս մասնակցած չէ ցուցահանդէսին, այլ միայն մասնաւոր արտադրութիւններ իրրեւ մասնակցող եկած են անդ առեւտրական նպատակաւ։

ՉԱՆԱՉԱՆՔ

ԳՈՂԸ ԳՈՂԻՆ ԳՈՂԱՅԱՆ
ԱՍՏՈՒԱԾ ՏԵՍԱՒ ՉԱՐՄԱՅԱՆ

Ա.յս վերնագիրը կը ներկնչէ մեզ իրաւութիւն մը որ վերջին տեղն ունեցած յիտալիա և որ երկար տաեն պատճառացած է մտքերը։ Պատմութիւնն է այդ Լոբէզ անուն փաստաբանի մը որ մէկ միլիոն ֆրանքի մօտ գումար մը գողցած է իւր պատրանած գործէն։ Ա.յլ թեզուզը որ Չամչեան փարիզեան մեծութի մը գրկուած նամակ մը մը խօսի.

«Լոբէզ միլիոն մը գողցած է գողէ մը որ, ինքն ալ, իւր մեղակցայ ազգակցութեամբ, երկու միլիոն գողցած էր Իտալիոյ Ազգային Պանքայէն։

Երկու պատմութիւններն ալ զուարճալի են։ Ա.սաիկ նախ առաջինը։ Օր մը, Ազգային Պանքային Ա.ջնորդն մասնամիւռին գանձատունը հրաւիրն ստացաւ ուր միլիոնի պանքաոտս տանիլ Ձենովայի մասնաճիւղն։ Տոներն երեք պայուսակներու մէջ դրուեցան, և գանձապահն՝ պատուհնի մ'ոս ըստպատուոյ մ'ընկերակցութեամբ՝ շոգեկառք նստաւ։ Երբ Ձենովա հասան, երեք պայուսակները բացուեցան դրամատան մէջ, և տեսնուեցաւ թէ անոնց մէն, որ մեկնելու միջոցին 2,400,000 ֆրանք կը պարունակէր, փայտի և քուրջի կտորներ կը կրէր այլ եւս։

Հարի չկայ պատմել յառաջ եկած սըբտայզուելութիւնը։ Պաշտօնեան և սպասաւորը ձերբակալուեցան, ուրիշ անձինք նմանապէս բանտարկուեցան և հակայական հարցաքնութիւն մ'սկսաւ։ Մանրամասնաբար չսիան պատմենք զայն, որովհետև կը վախնանք երկարաբանելէ։

Գաղտնիար մը տալու համար թէ արդարութիւնն որքան կատարելութեամբ կը ջանար գիտնալ գողցած գրամին ինչ լինելն, բաւ է ըսել թէ ի Ձենովա, ընդհանուր դատախազ մը, խնդրոյն երեք մը գրանելէ յետոյ, քննչասիրի մը հետ խորհրդակցելու արտասահման դատախարն ուղարկեց։ Վատահ ենք թէ Պ. Լոբէզ մտքէն իսկ անցուցած չէ զայդ։

Բնականաբար քննչասիրին չը լուծեց այդ խորհրդաւորեալ գործն և մնատեղի չէրսաւ միլիոններն, որ ամենէն կարեւոր բանն էր։ Մինչ այս մինչ այն, Պանքային գանձատունն արձակուած էր, այլ գողութիւնն այնքան ազուած էր իւր ուղղին որ յիմարացած էր։

Ձերբակալեալ անձինք, որոց թիւը եօթնի կը հասնէր, գատուելան եղեռնագործաւ առնին առջեւ և գանազան պատիժներու դատապարտուեցան։ Ա.յլ հատապարութիւնն հանդուած միայն թէ երկրորդ կարգի մեղսակիցներ միայն պատուած էին։ երկար տաեն չեղ չեցան թէ գողութիւնն չը ըստուած էր ազգ եզերի անձերէ որը գողերին մեծագոյն մասն ստացած էին։

Ա.ւր չատախօսանն է։ Ա.ւսաիկ այժմ ինդրոյն արդի վիճակը։ Գատապարտեալ ամբաստանեալոց մէջ կը գտնուէր Կովկրնաթորի անուն անձ մը, զոր պաշտպանած էր Լոբէզ փաստաբանն։

Ա.յդ գատէն առաջ, Լոբէզ խղճալի կերպը մը կը վարէր, իբր հեուէն ունենալով պատատարդ ամբողջ բանակ մը։ Իւր պաշտպանեալը քանս գրկուելուն պէս, գործերն չանկարծատա փոխուեցան։ Մեր փոքրիկ փաստաբանն սկսաւ ամենայն իշխանի մը պէս վարել կեանք մը վարել, ամակ չանելով ամեն կողմ և իւր ժամանակն անցուցանելով պէշրատհաղ մը հետ, Թէրեզինա Նեւմէ յբերը, որ այժմ փարիզ կը գտնուի։

Փարիզ լուսափաղի վայրն է որ կը չանկուցնէ ամեն թիթեռնիկները։ Մեր փոքրիկ փաստաբանն անդ գնաց ընկերակցութեամբ իւր տարիհասկոյն և երիտ ամուսնի մէջ 80,000 ֆրանք ծախսեց։ Մնաց որ, Հոմի մէջ ունէր ձիան, կառքեր, չքեղ տուն և թէեւ ամեն ոք, նոյն իսկ լրագրները, բացորոշապէս կ'ամբաստանէին զայն թէ իւր մտան ունեցած էր Պանքային միլիոններէն, ոչինչ կը կասեցնէր զնա ծախսուց ճանքրան մէջ։

Թուէր թէ կը փութար պարպել խոշոր քսակ մը, գիտնալով թէ օր մը պիտի կըրնային գալ չափչփակել զայն իրմէ։

Ընդհանուր հաստատուն այն էր թէ երեւան հանած էր գողերուն թաքստոցը և թէ ի՛ուէր զայն, հանձնելով թէ եթէ ատենականութիւնը չկատնուէր իւր գործոց, խոխտ հաչիւ մը պիտի ունենար իւր մեզսակցաց դէմ այն օր ուր սատնը բանտէն ելնէին։

Չատարեալութիւնը կիսով միայն կը սըխալէր։ Ա.ւսաիկ ինչ անցած դարձած էր։ Գողերութիւնն ամենապարզ կերպիւ ի գործ դրուած էր։ Պանքային սպասաւորաց մին, երկար ժամանակէ հետէ, իբր բարեկամութիւն հաւատացուցած մը չինել տուած էր պատասխան մը ըստորագրի՝ զոր գանձապահը կը գործածէր գրամ փոխադրելու համար։ Գողերութեան օրն,

ՆՇԱՆԱԿ Է ՏՐՎՈՒՄ ԱՅՍ ՕՐԵՐՍ ՀԱՅՏՆԻ ԱՆՈՒՆ ՈՒ ՀԱՍՑԵ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՎԱԾ ՔԱՂՑՐ ԵՎ ՀԱՄԵՂ ՈՒՏԵԼԻՔՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ԱՌԱՋԱՐԿՎՈՒՄ ԵՆ ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՀԻՎԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ԿԱՄ ՏԵՂԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏՃԱՌՈՎ։ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՀԱՐԿԱՆԵՐ ՉԿԱՆ ՈՉ ՄԻ ՏԵՍԱԿԻ ՀԱՄԱՐ, ՈՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ԵՆ ՈՒՂԻՂ ՄԱՐՄՆԻ ՀԱՄԱՐ։ ՍԱԿԱՅՆ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԵՆ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԸ ԵՎ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՍՆՈՒՆԴԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՃԱՌՈՎ